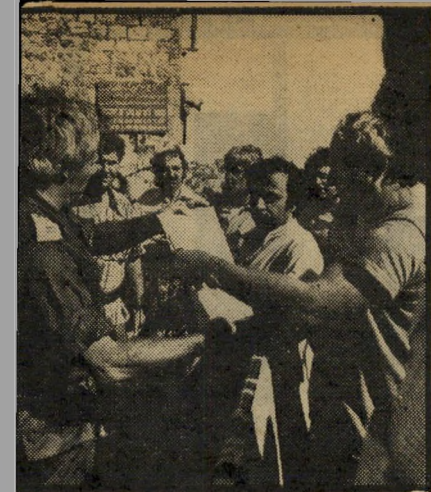

**האמנים ירדו
מן האולימפוס
והקימו מיזבת
לעגל ההתנחלות
מול בית „הדסה“**

אשת תייל מ

האמן אביטל גבע (במרכז התמונה) עם יצירתו 'אשת תייל' (קיצוני משמאל) ליד האולפן של האמנים. בחולצה בהירה) בנה את חיל מושלת צבאי

משה רבנו זועם

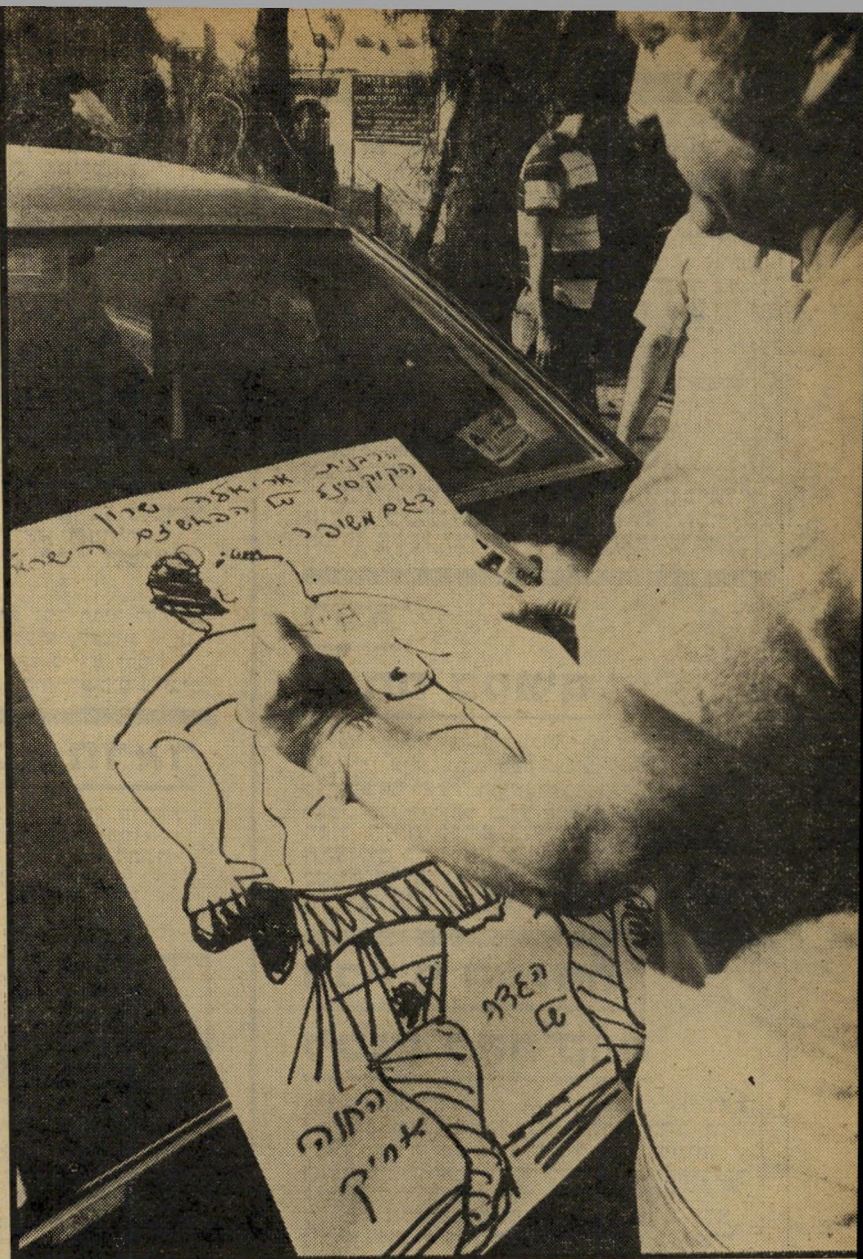

אהרי ישסגן ימיני דהף- את יגאל תומריקין אל בטנו רחבת הממדים של מנשקה קדישמן הוא נעמד מולס רי שאל במבוכה: „מה זה פה? מה זה הפסל הזה? מה זה הניר מזהב? אני לא מבין כלום באמנות. בכל השיעורים הייתי בי מיגרש הכדורגל. בחיך, תסביר לי. הרי בין כה וכה דפקתם לי את היום. הייתי צריך לקחת את הילד לטיפת'חלב, אז לפחות שאני אבין על מה מדברים פה.“

אחרי שהחלפו מכות, הושמעו אידיים, נערכו מעצרים וצוויירו ציורים. נר געו הרחות. אז התחיל השיעור המאולתר באמנות לסגן ימיני, לטרן עמוס ולכמה חוגרים מעוניינים. מחלונות בניין הדסה שממול הציצו פנים מגחכות של נשים וילדים, ועל המדרכה הסמוכה התגודדו ארבעה גברים מגודל-יוקן, חובשייכספות, זועמים ומולזים. מדי פעם הם פרצו לתוך קבוצת האמנים, בעטו והניפו ידיהם בי כוח לכל העברים.

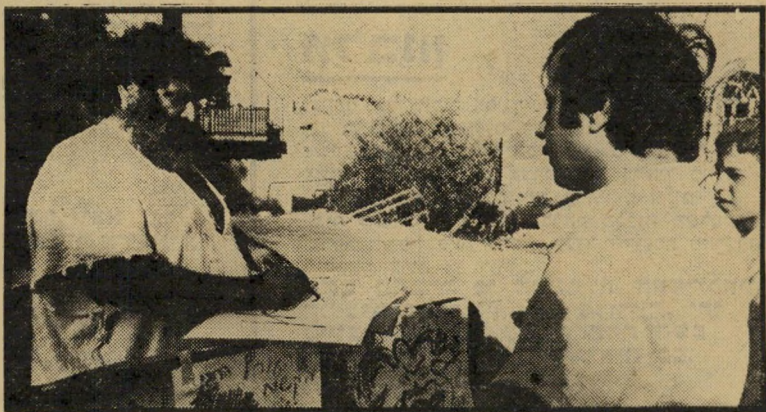
הגזלנים

ב אחד הערבים לפני כן דנו יגאל תומריקין, אביטל גבע ומשה גרשוני בינם לבין עצמם בבעיות המרחב. אביטל, בן קיבוץ עיי'שמר, טען שראוי להם ל- אמני ישראל, שישתתפו בהפגנות ויגלו

הרבנית אריאלה שרון

ירשום של גבר גדול-ממדים, שנעשה עליידי הצייר-הפסל יגאל תומריקין. הכותרת לדמות המצוירת: „הרבנית אריאלה שרון, הקוקסינל של הפאשיזם הישראלי.“

קדישמן וליפשיץ

הפסל מנשקה קדישמן החליט להראות כוחו ברישום דיוקנות. למעלה הוא מצייר את פניו של כתב-הטלוויזיה, רפיק חלבי, למטה: הרישום המוגמר של פני „רב אורי ליפשיץ“.

